Arrestnummer
C / 669 / 2020
Repertoriumnummer
2020 / 1696
Datum van uitspraak
29 mei 2020
Notitienummer griffie
2019/NT/146 - -
Notitienummer parket-generaal

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001637969-0001-0017-01-01-1

Not.nr. GE.66.L2.007683/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 807 (RRN)
geboren te op
bediende,
wonende te
- beklaagde -

2. nr. 808 RRN
geboren te op
technische bediende,
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A.

de eerste en de tweede

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het terrein gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van
geboren te op wonende te
;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
b): het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat

meer bepaald in agrarisch gebied zonder stedenbouwkundige vergunning een halfverharding te hebben aangebracht

te **in de periode van 01.09.2016 tot 01.11.2016**

de eerste

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk als aannemer

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

B.

de eerste

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) en artikel 4.2.1.5°b) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het terrein gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van
geboren te op wonende te

meer bepaald het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van bouwmaterialen, treinbielzen, en het parkeren van een vrachtwagen, een kraan, een tractor, een verreiker, een heipaalmachine en aanhangwagens

te **in de periode van 30.11.2016 tot en met 27.06.2017**

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk als aannemer

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30d, besliste bij vonnis van 11 december 2018 op tegenspraak als volgt:

"STRAFRECHTELIJK

*Veroordeelt voor de hierboven bewezen verklaarde telastleggingen A en B (beiden uitgezonderd de verzwarende omstandigheid) samen tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 70 opdeciemen tot 8.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdeciemen tot 200 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.*

*Veroordeelt voor de hierboven bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 70 opdeciemen tot 8.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdeciemen tot 200 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.*

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

*Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel** op de percelen gelegen te kadastraal gekend als door het verwijderen van alle verhardingen, alle gestapeld materiaal en materieel, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens elk der veroordeelden en ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.*

*Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **6 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.*

*Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.*

GERECHTSKOSTEN

*Veroordeelt en **hoofdelijk** tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 309,92 euro.*

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:
- 9 januari 2019 door de beklaagde
- 9 januari 2019 door de beklaagde

- 11 januari 2019 door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:
- 9 januari 2019 door de raadsman van de beklaagde
- 9 januari 2019 door de raadsman van de beklaagde
- 11 januari 2019 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 9 januari 2020 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de raadsman van de beklaagden en na de partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, §1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van donderdag 23 april 2020.

De conclusietermijnen zijn nageleefd.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 23 april 2020 in het Nederlands:

- de beklaagden en in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 11 december 2018 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde ingediende *"grievenformulier hoger beroep"*, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A en B, de straf, de herstelvordering en de gerechtskosten.

In het door de advocaat van de beklaagde ingediende "grievenformulier hoger beroep", opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastlegging A, de straf, de herstelvordering en de gerechtskosten.

In het door het openbaar ministerie ingediende *"grievenformulier hoger beroep"* wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden er en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De procedure werd regelmatig aanhangig gemaakt voor de eerste rechter door de rechtsgeldig betekende dagvaardingen. Deze dagvaarding, waarbij het bevel tot dagvaarding van 21 augustus 2018 is gevoegd waarin de hoger aangehaalde telastleggingen zijn vervat, werd op 4 september 2018 overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid te met referte (voorheen art. 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hierna verkort tot "VCRO"; zie sinds 1 maart 2018 art. 6.3.1, §6 VCRO). De dagvaarding werd voorts ingeschreven in het vergunningenregister van de gemeente (voorheen art. 6.2.2 VCRO; zie thans art. 5.1.2, §1, tweede lid, 9° VCRO).

4. De feiten voorwerp van de hierna besproken telastleggingen zijn thans, voor zover bewezen, strafbaar gesteld door artikel 6.2.1 VCRO. Deze wijziging laat de strafbaarstelling onverlet. Dezelfde straffen als voorheen zijn van toepassing.

De feiten deden zich voor in agrarisch gebied.

5. De eerste rechter vatte de feiten als volgt samen:

> *"Feiten*
>
> *4. De tweede beklaagde is de vader van de eerste beklaagde en eigenaar van gronden te*
>
> *Volgens het gewestplan " " (Koninklijk Besluit van 14 september 1977) ligt het perceel in agrarisch gebied.*
>
> *De tweede beklaagde werd op 29 september 2016 door het college van burgemeester en schepenen aangemaand om alle onvergunde constructies, materialen en halfverhardingen te verwijderen tegen eind 2016.*

Op 30 november 2016 stelden de politie en de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar vast dat er op het perceel grond werd afgegraven en steenslag werd open gespreid. Er lagen nog hopen. Er stonden graafmachines, een tractor, een vrachtwagen, karren en allerlei bouwmaterialen.
Er werd ook afval verbrand.

De gracht werd ingebuisd en overwelfd.

Er werd een stakingsbevel gegeven. Dat werd op 8 december 2016 bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Er zou een regularisatievergunning aangevraagd worden maar dat gebeurde niet. Op 6 februari 2017 stonden er nog machines en was het grind niet verwijderd. Zo ook op 27 juni 2017.

5. De eerste beklaagde werd op 30 januari 2017 verhoord en verklaarde:

'Ik wens te verklaren dat de bestaande stal er reeds meer dan 25 jaar stond. Deze is weliswaar vernieuwd ca.9 jaar geleden en werd op dezelfde plaats geplaatst (zelfde grondoppervlakte). Er liepen toen een 8-tal paarden op de weide. Er was toen reeds verharding aangebracht. Deze werken werden door mijn vader verricht en NIET door mij. Hierbij werden zonnepanelen op het dak geplaatst (door mijn vader).
Ik heb rond september - oktober ijzerslakken aangebracht, in totaal een 8-tal aanhangwagens (van kipper - ca.20 ton per keer). Deze werden ter verharding van het perceel aangebracht. Het is wel zo dat deze over reeds bestaande verharding werd aangebracht, dat deels overgroeid was door gras en daarom ook moeilijk zichtbaar op luchtfoto's.
Betreffende het stallen van voertuigen en dergelijke kan ik u meedelen dat dit komt gezien ik aan het scheiden ben en ik van mijn vorige eigendom weg moest. De voertuigen zijn nu nagenoeg allen weg.
Betreffende de treinbielzen kan ik u meedelen dat deze reeds voor een derde verwijderd zijn. Ik heb de gracht onderhouden en een nieuwe duiker geplaatst. Dit gegeven is kennelijk geen probleem voor de gemeente. Ik heb deze werken samen met mijn vader uitgevoerd. De inbuizing van de gracht dateert reeds van voor de aankoop van de percelen (+/- 25 jaar geleden).
Ik wil benadrukken dat ik niet de volle verantwoordelijkheid draag in dit geheel. Mijn vader is eigenaar van alle bewuste percelen en had reeds de stal gebouwd en verharding aangebracht, dit ca.25 jaar geleden.
Ik heb reeds het grootste deel van de verharding verwijderd. Er werd propere grond aangevoerd, doch deze dient nog open worden getrokken.
Hetgeen laatst door mij werd aangebracht werd reeds verwijderd.
Het is nooit de bedoeling geweest om bedrijfsactiviteiten uit te voeren op de percelen. De materialen die werden aangevoerd betreffen allen materialen die mijn persoonlijke

eigendom zijn. Ik ben namelijk alles van mijn bedrijfsactiviteiten aan het verkopen en deze volledig stop te zetten.
Ik heb in het dossier foto's waargenomen van een brandend vuurtje. Ik kan u meedelen dat dit niet mijn verantwoordelijkheid is. Ik was trouwens niet thuis die bewuste dag. De politie is die dag ter plaatse geweest en hebben vaststellingen verricht. Mijn vader heeft zelfs een boete gekregen.
In de vaststellingen staat tevens beschreven dat er een aanhangwagen met gasflessen is waar te nemen. Deze gasflessen zijn leeg en bevinden zich reeds meer dan 20 jaar op het terrein.'

6. Op 27 november 2017 werd de getuige verhoord. Hij verklaarde: 'Ik wil uw diensten melden dat ik in het kader van aanvankelijk proces-verbaal getuige was van volgend gegeven :
Op 25/11/2017 tussen 08.00 uur en 14.00 uur zag ik dat mijn buren (familie , in het bijzijn van een aannemer ( ), verscheidene vrachtwagens (opleggers) aarde hebben laten opvoeren op hun perceel.
De aarde werd gewoonweg bovenop de aangebrachte verharding uitgestrooid, waarna dit met behulp van een kraan werd verdeeld.
Quasi de gehele oppervlakte is nu bedekt met aarde. Enkel aan de toegangsweg dewelke uitgeeft op Vieruitersten is nog de verharding vast te stellen (gedeelte bovenop de duiker)
De feiten slepen nu reeds aan van augustus 2016. Tot op heden is er nog GEEN verandering zichtbaar inzake de stedenbouwkundige inbreuken.
Achter het "hok" staat nog steeds een brandstoftank (groene kleur). Dit is strijdig met milieuwetgeving en wet op stedenbouw. Het "hok" wordt nu nog steeds gebruikt als opslagplaats voor goederen.'

7. De tweede beklaagde verklaarde op 3 februari 2018: 'Ikzelf ben eigenaar van de bewuste percelen waarvan sprake in het dossier. Het klopt dat ik toelating heb gegeven aan mijn zoon om verharding aan te brengen. Ik heb trouwens zelf meegeholpen om de verharding aan te brengen. Ik wil trouwens vermelden dat er reeds 25 jaar verharding op het bewuste terrein aanwezig is. Ik heb destijds een plan binnen gebracht bij de gemeente. Er werd mij toen meegedeeld dat de verharding geen probleem vormde.
Ik heb mijn zoon toelating gegeven om tijdelijk zijn activiteiten verder te zetten (treinbilzen,...). Deze zijn reeds verwijderd.

De duiker waarvan sprake is vernieuwd geweest. Deze was kapot gereden door zwaar verkeer (vrachtwagens en landbouwverkeer). Er was voorheen reeds een gemetste duiker, doch deze was volledig verzakt.'

8. Op 25 oktober 2018 stelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vast dat de verharding nog aanwezig maar overgroeid was. Ook de verharding rond de stal was er

nog en waar de kennel stond. De stal, elektrische poort en de duiker waren ongewijzigd. Het materiaal en materieel was grotendeels verwijderd."

6.1 De telastlegging A blijft in hoofde van beide beklaagden bewezen. Het hof verwijst daarbij naar de vaststellingen van de politie en stedenbouwkundig ambtenaar, alsook naar de verklaringen van beide beklaagden die erkenden dat ze in september-oktober 2016 een halfverharding in steenslag en gravel hadden aangebracht.

Dat deze halfverharding werd aangebracht bovenop een halfverharding die daar reeds jaren aanwezig was, neemt het wederrechtelijk karakter van deze feiten niet weg noch maakt dit een onoverkomelijke rechtsdwaling uit. Een normaal en zorgvuldig persoon toetst immers bij de administratieve overheid af of een dergelijke handeling in agrarisch gebied toegelaten is.

Eerste beklaagde is bediende bij en in bijberoep landbouwer. Uit geen enkel stuk blijkt dat hij aannemer is of dat hij enige andere hoedanigheid heeft die als verzwarende omstandigheid in de zin van artikel 6.2.1, laatste lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan worden aangemerkt, zodat de verzwarende omstandigheid door de eerste rechter terecht niet bewezen werd verklaard.

6.2 Ook de telastlegging B in hoofde van de eerste beklaagde blijft bewezen voor het hof.

Eerste beklaagde betwist niet dat hij de goederen op het terrein stalde en dus dit perceel daartoe gebruikte.

Dat de eerste beklaagde genoodzaakt was om de goederen ingevolge zijn echtscheiding van een andere eigendom te verwijderen, maakt niet dat hij ze daardoor rechtsgeldig kon plaatsen op het kwestieuze perceel.

De eerste vaststellingen dateren van 30 november 2016. De te last gelegde periode eindigt op 27 juni 2017. Op die datum werd door de politie vastgesteld dat de halfverharding voor een groot deel afgegraven maar nog steeds visueel zichtbaar was. Ook een tractor, aanhangwagen, koets en een aantal andere machines bevonden zich nog op het terrein. Gelet op het tijdsverloop zoals voorzien in de telastlegging is het perceel wel degelijk *"gewoonlijk"* gebruikt voor de opslag van goederen.

Om dezelfde redenen als hierboven vermeld, heeft de eerste rechter ook voor deze telastlegging terecht de verzwarende omstandigheid niet weerhouden.

7. De beklaagden pleegden de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt.

8. De beklaagden hebben de stedenbouwkundige verplichtingen naast zich neergelegd. Deze voorschriften die er toe strekken in het algemeen belang de ruimtelijke ordening te vrijwaren, hebben zij ondergeschikt gemaakt aan hun eigen praktische verzuchtingen.

9. is 34 jaar en bediende in hoofdberoep en landbouwer in bijberoep. Hij liep een veroordeling op door de politierechtbank.

In het licht van deze overwegingen is het hof van oordeel dat de hierna bepaalde effectieve geldboete een gepaste straf is voor de beklaagde gezien deze de beklaagde wijst op de ernst van de door hem gepleegde misdrijven en er hem zal toe aanzetten zich te onthouden opnieuw dergelijke feiten te plegen. Gezien zijn aandeel in de feiten groter is dan dat van tweede beklaagde, wordt aan hem een hogere geldboete opgelegd.

De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd over een tijdsspanne die zich uitstrekt zowel voor als na 1 januari 2017, zodat de uitgesproken geldboete wordt verhoogd met 70 decimes.

Deze bestraffing is niet van aard enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of op onevenredige wijze de sociale declassering van deze beklaagde te bewerkstelligen, zodat het hof niet ingaat op de vraag van de beklaagde om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan. De aard en ernst van de bewezen feiten brengt ook mee dat het verlenen van deze gunst voor de beklaagde een totaal onvoldoende signaal zou zijn om hem de ernst en het ontoelaatbaar karakter van de door hem gepleegde feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

10. is 64 jaar en technisch bediende bij de firma Hij heeft een blanco strafregister.

In het licht van deze overwegingen is het hof van oordeel dat de hierna bepaalde effectieve geldboete een gepaste straf is voor de beklaagde gezien deze de beklaagde wijst op de ernst van de door hem gepleegde misdrijven en er hem zal toe aanzetten zich te onthouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017, zodat de opgelegde geldboete met 50 deciemen wordt verhoogd.

Deze bestraffing is niet van aard enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of op onevenredige wijze de sociale declassering van deze beklaagde te bewerkstelligen, zodat het hof niet ingaat op de vraag van de beklaagde om de gunst van de opschorting toe te staan. De aard en ernst van de bewezen feiten brengt ook mee dat het verlenen van deze gunst voor de beklaagde een totaal onvoldoende signaal zou zijn om hem de ernst en het ontoelaatbaar karakter van de door hem gepleegde feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

11. Bij brief van 14 december 2017 aan de procureur des Konings heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstelvordering ingeleid. Deze strekt tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald:

- het verwijderen van de inbuizing en de duikers, alle verhardingen, de elektrische poort, de stal, alle gestapeld materiaal en materieel, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de legale verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;
- het staken van het strijdig gebruik van het terrein in functie van de uitbating van het aannemersbedrijf.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (nu: Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering, zie art. 6.3.7 VCRO) gaf een positief advies.

Door de eerste rechter werd de herstelvordering als volgt gegrond verklaard: *"Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel op de percelen gelegen te kadastraal gekend als door het verwijderen van alle verhardingen, alle gestapeld materiaal en materieel, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens elk der veroordeelden en ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.*
Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 6 maanden vanaf het definitief worden van dit vonnis.
Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden".

Op 25 oktober 2018 stelde de stedenbouwkundig inspecteur vast dat de halfverharding deels overgroeid, maar toch nog duidelijk visueel zichtbaar was. Ook de verharding rondom de stal werd behouden. Het gestapeld materiaal en materieel werd grotendeels verwijderd.

Artikel 6.3.1 VCRO bepaalt: *"Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:*
1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;
2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.
Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn."

Het hof gaat niet in op de vraag van de beklaagden om de behandeling van de zaak verder op te schorten in afwachting van de pas op 31 maart 2020 ingediende vergunningsaanvraag voor het verplaatsen van de hobbystal, de aanleg van verharding in grind, een elektrische poort en de betonnen duikers. De eerste vaststellingen dateren van eind 2016 zodat de beklaagden over ruime tijd beschikten om een regularisatieaanvraag in te dienen. Bovendien laat dit de strafbaarheid van de gestelde handelingen onverlet. Wanneer de beklaagden een wettige regularisatievergunning zouden verkrijgen en deze ook uitvoeren en naleven voor het verstrijken van de hierna bepaalde uitvoeringstermijn, kan de herstelvordering zonder voorwerp worden.

In tegenstelling tot hetgeen de beklaagden voorhouden, heeft de herstelvordering geen kennelijk onredelijk karakter. Het herstel in de oorspronkelijke staat is de enige maatregel die leidt tot het volledig wegnemen van de fysische gevolgen van het schadeverwekkend bouwmisdrijf en die tegemoet komt aan de vereisten van de goede ruimtelijk ordening.
Het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel ertoe strekt deze plaatselijke ordening te herstellen. Het blijkt niet dat de gevorderde herstelmaatregelen gesteund zijn op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.
De door de stedenbouwkundig inspecteur wettig gevorderde herstelmaatregelen zijn nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen. Niets wijst erop dat de plaats volledig in de oorspronkelijke toestand werd hersteld, meer bepaald bestaat er geen proces-verbaal overeenkomstig artikel 6.3.6, § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Zoals de eerste rechter terecht opmerkte is het herstel evenwel beperkt tot de stedenbouwkundige inbreuken die het voorwerp uitmaken van de strafvordering. Bijgevolg beperkt ook het hof de herstelvordering tot het verwijderen van alle verhardingen, alle gestapeld materiaal en materieel, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de legale verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.
De omstandigheid dat er al sprake was van een vroegere verharding, waar de beklaagden de nieuwe, nu beoordeelde wederrechtelijke, verharding op aanbrachten, staat er niet aan in de weg dat het herstel slaat op het verwijderen van de gehele verharding. Het herstel in de oorspronkelijke staat betreft immers niet enkel het herstel naar de toestand zoals die bestond voor het misdrijf maar naar een wettige toestand. Bovendien heeft er vermenging

plaatsgevonden van de oude en de nieuwe verharding, wat trouwens ook de bedoeling was, zodat het onderscheid tussen de beide verhardingen niet meer kan gemaakt worden en deze zich hebben vermengd tot één verharding, die geheel onwettig is en dus moet hersteld worden.

De bevestiging van het door de eerste rechter bevolen herstel dringt zich op.

Ook wat de uitvoering van deze herstelmaatregelen betreft bestaat de vrees dat de veroordeelde beklaagden niet zonder enig drukkingsmiddel het herstel zullen uitvoeren. De lange tijd tot de uitspraak hebben de veroordeelde beklaagden niet benut voor het bewerkstelligen van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat.
In die omstandigheden is het opleggen van een dwangsom, zoals hierna bepaald, wel degelijk noodzakelijk om de veroordeelde beklaagden tot het uitvoeren van het herstel aan te sporen.

De lange tijd sedert dewelke de veroordeelden reeds konden overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

12. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de voor hen bewezen verklaarde telastlegging A, die hen gemeen is.

Het hof veroordeelt beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

De vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop der strafprocedure waartoe iedere veroordeelde vóór 1 januari 2020 diende te worden veroordeeld en de verhoging van de gerechtskosten met maximaal tien procent wegens de correspondentiekosten, kunnen thans niet meer worden opgelegd. Immers werd artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken opgeheven bij artikel 43 van het koninklijk besluit van 15 december 2019 tot vaststelling van de organisatie van de arrondissementele bureaus gerechtskosten en de procedure volgens dewelke gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten worden toegekend, geverifieerd, betaald en teruggevorderd (BS 27 december 2019, tweede editie). Dit besluit trad in werking op 1 januari 2020 (art. 46 koninklijk besluit van 15 december 2019).

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen, met inbegrip van de strafbepalingen vermeld in de telastleggingen, en van de artikelen:
- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde voor de feiten van de telastleggingen A en B samen tot een geldboete van 750 euro, verhoogd met 70 deciemen tot 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

veroordeelt de beklaagde voor de feiten van de telastlegging A tot een geldboete van 500 euro, verhoogd met 50 deciemen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemen en zo gebracht op telkens 200 euro te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te te kadastraal gekend als , door het verwijderen van alle verhardingen, alle gestapeld materiaal en materieel, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de legale verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein en dit binnen een termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het arrest binnen de gestelde termijn lastens elk van de veroordeelden;

machtigt, voor het geval dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de stad overeenkomstig artikel 6.3.4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tot ambtshalve uitvoering ervan;

veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 288,81 euro in eerste aanleg en 175,21 euro in beroep;

Kosten eerste aanleg:

Dagvaarding 2e bekl.:	€ 25,87
Dagv. 1e bekl. + Hyp. Inschr.:	€ 262,94
	€ 288,81

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 42,00
Afschriften akten HB:	€ 9,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 70,00
Dagv. :	€ 27,10
Dagv. :	€ 27,11
	€ 175,21

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer en en in openbare rechtszitting van **29 mei 2020** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid var advocaat-generaal, met bijstand van griffier .